

Meetnet ballade

Eef Arnolds

Daar sluipt een man in 't herfstbos,
door de knisperende blâren.
Krom gebogen in de regen
loopt hij naar de grond te staren;
een mycoloog die zijn meetpunt telt,
zo doet hij dat al vele jaren.
Tellen vrouw, tellen man,
tellen wat je tellen kan!

Achtentwintig ridderzwammen,
gehamast in vol ornaat,
een eikhaas in een knollenveld
die de jagers knap verslaat,
een pruikzwam in een kapsalon,
krijgt hij het nu toch te kwaad?
Tellen man, tellen vrouw,
schud getallen uit je mouw!

Verse eekhoortjesbroden
bij de bakker op de stoep,
twee varkensoren bij de slager
gaan vast in de erwtensoep,
een kippenren vol hanenkammen,
is dat nu nog steeds één groep?
Tellen vrouw, tellen man,
maak er een
gewoonte van!

Een grote stinkzwam met erectie
in de seksshop op de hoek,
twee koningsmantels aan een haakje,
Beatrix is op bezoek,
een weerhuisje vol nevelzwammen,
noteert hij in zijn opschrijfboek.
Tellen man, tellen vrouw,
kleumen in novemberkou!

De mycoloog hoort vliegen zwammen,
het is hier helemaal niet pluis;
kijk hoe al die zwammen vliegen;
nee, hij is nu toch abuis,
noteert dertig vliegenzwammen
en keert tevreden terug naar huis.
Tellen vrouw, tellen man,
tellen tot je niet meer kan!

